

Ο Ιωνάθαν και ο Δαβίδ — Πιστοί φίλοι

Κεντρικό εδάφιο: «Και ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: “Πήγαινε ειρηνικά, αφού και οι δύο ορκιστήκαμε στο όνομα του Κυρίου, λέγοντας: Ο Κύριος να είναι ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και ανάμεσα στο σπέρμα μου και στο σπέρμα σου για πάντα”. Και σηκώθηκε και έφυγε· και ο Ιωνάθαν μπήκε στην πόλη.»
1 Σαμουήλ 20:42

Επιλεγμένες Γραφές:
1 Σαμουήλ 18:1-9; 19:1-7; 20:1-42

Αφού κυβερνήθηκε για αρκετούς αιώνες από κριτές, ο Ισραήλ επιθυμούσε έναν βασιλιά, ώστε να είναι όπως όλα τα άλλα έθνη γύρω του. Ο Θεός είχε πει στον Μωυσή ότι αυτή η μέρα θα ερχόταν και είχε καθορίσει τις προϋποθέσεις για έναν τέτοιο βασιλιά (Δευτερονόμιο 17:14-20). Ο Σαμουήλ ήταν μια βασική μορφή στην ίδρυση ενός βασιλείου υπό τον Σαούλ. Ήταν ο Σαμουήλ που αργότερα είπε στον Σαούλ ότι το βασίλειό του θα του αφαιρεθεί λόγω της ανυπακοής του προς τον Θεό και ότι θα τον διαδεχθεί ένας άνδρας κατά την καρδιά του Θεού. (1 Σαμουήλ 13:13,14). Ήταν επίσης ο Σαμουήλ που έχρισε τον Δαβίδ, όταν ο Θεός του πρόσταξε: «Σήκω, έχρισέ τον, διότι αυτός είναι». 1 Σαμουήλ 16:12,13

Ως αποτέλεσμα αυτού του χρίσματος, το πνεύμα του Κυρίου κατέληξε με δύναμη επάνω στον Δαβίδ, ενώ ταυτόχρονα απομακρύνθηκε από τον Σαούλ. Παρατηρώντας τη μελαγχολική κατάσταση του βασιλιά, οι υπηρέτες του έστειλαν να φέρουν τον Δαβίδ για να παίξει τη λύρα του και να προσφέρει μουσική ανακούφιση στον ταλαιπωρημένο ηγέτη. Ο Σαούλ άρχισε να εκτιμά την υπηρεσία του Δαβίδ και τον έκανε οπλοφόρο του. εδάφια 14-23

Ένα σημαντικό αποτέλεσμα αυτών των γεγονότων ήταν η αντίδραση του γιου του Σαούλ, του Ιωνάθαν, στην μεγάλη υπηρεσία που ο Δαβίδ πρόσφερε στον πατέρα του και στον λαό του Ισραήλ. «Ο Ιωνάθαν συνδέθηκε με την ψυχή του Δαβίδ, και ο Ιωνάθαν τον αγάπησε όπως την ίδια του την ψυχή. ... Τότε ο Ιωνάθαν και ο Δαβίδ έκαναν μια διαθήκη, επειδή τον αγαπούσε όπως την ίδια του την ψυχή.» (1 Σαμουήλ 18:1,3). Έτσι, βλέπουμε τη διαμόρφωση μιας φιλίας που βασιζόταν στην αμοιβαία αγάπη για την υπηρεσία του Θεού, όπως φαίνεται και στα λόγια του Κλειδιού μας.

Αυτή η φιλία σύντομα θα τεθεί σε δοκιμασία. Μετά τη νίκη του Δαβίδ επί του στρατού των Φιλισταίων, ο λαός ανακήρυξε: «Ο Σαούλ σκότωσε χιλιάδες, και ο Δαβίδ δεκάδες χιλιάδες» (εδάφιο 7). Ο Σαούλ ήταν έξαλλος και σκέφτηκε να συνωμοτήσει εναντίον του Δαβίδ. Ωστόσο, καθώς ο Δαβίδ κέρδιζε τη μία μάχη μετά την άλλη εναντίον των εχθρών του Ισραήλ, ο Σαούλ αποφάσισε να ακολουθήσει έναν πιο άμεσο τρόπο για να τον απομακρύνει. Διέταξε τον γιο του Ιωνάθαν και τους υπηρέτες του να σκοτώσουν τον Δαβίδ. 1 Σαμουήλ 19:1

Ο Ιωνάθαν αγαπούσε τον πατέρα του και, ως ο μεγαλύτερος από τους τέσσερις γιους, ήταν ο

επόμενος βασιλιάς του Ισραήλ. Η ύψιστη αφοσίωσή του, ωστόσο, ήταν στον Θεό του Ισραήλ. Όπως καταγράφεται στο 1 Σαμουήλ 19:4, ο Ιωνάθαν είπε στον Σαούλ ότι διαπράττει μεγάλη αμαρτία συνωμοτώντας κατά της ζωής ενός ανθρώπου που είχε προσφέρει ανεκτίμητες υπηρεσίες στη χώρα του και του οποίου η πίστη ήταν σταθερή και αφοσιωμένη. Τα λόγια του Ιωνάθαν είχαν θετική επίδραση στο παρορμητικό μυαλό του πατέρα του. Ο Σαούλ δεσμεύτηκε με όρκο να εγκαταλείψει τον εχθρικό του σκοπό (εδάφια 6,7). Έτσι, μέσω της παρέμβασης του Ιωνάθαν, επιτεύχθηκε μια προσωρινή συμφιλίωση, και ο Δαβίδ επέστρεψε στην υπηρεσία του βασιλιά και του λαού του Ισραήλ.

Στις παραπάνω εμπειρίες βρίσκουμε ένα ανεκτίμητο μάθημα για το πώς να θέτουμε τα θεμέλια της αγάπης για τους αδελφούς μας. «Κανείς δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη από αυτή, να θυσιάσει κάποιος τη ζωή του για τους φίλους του.» Ιωάννης 15:13